

"गोड मुला नो, आता ही चढतया कले ची वेळ आहे, भारत गरीबा पासून सावकार बनत आहे, तुमही बाबा कडून सतयुगाच्या बादशाहीचा वरसा घेत आहात."

परश्च:- बाबा चे कोणते नांव श्रीकृष्णाला देऊ शकत नाहीत?

उत्तर:- बाबा गरीब निवाज आहेत. श्रीकृष्णाला असे म्हणत नाहीत. ते तर फार धनवान आहेत, त्यांच्या राज्या मध्ये सर्व सावकार असतात. बाबा जे वहा येतात, तर सर्वात गरीब भारत आहे. भारताला सावकार बनवितात. तुमही म्हणता कि, आमचा भारत स्वर्ग होता, आता नाही. परत बनणार आहे. गरीब निवाज बाबाच भारताला स्वर्ग बनवित आहेत.

गीत:- शेवटी तो दिवस आला आज....

ओम शांती:- गोड गोड आत्मिक मुलानी हे गीत ऐकले. जशी आतमा गुप्त आहे, आणि शरीर प्रत्यक्ष आहे. आतमा या डोळ्या द्वारे दिसून येत नाही, अदृश्य आहे, जरूर आहे, परंतु या शरीरा मध्ये झाकलेली आहे, त्यामुळे महटले जाते, आतमा गुप्त आहे. आतमा स्वतः म्हणते, मी निराकार आहे, इथे साकार मध्ये येऊन गुप्त बनलो आहे. आत्म्याची निराकारी दुनिया आहे. त्यामध्ये तर गुप्त ची गोष्ट नाही. परमपिता परमात्मा पण तेथे राहतात, त्यांना महटले जाते सुप्रीम. उच्च ते उच्च आतमा, दूर ते दूर राहणारे परमात्मा. बाबा म्हणतात, जसे तुमही गुप्त आहात, मला पण गुप्त यावे लागते. मी गरमजेल मध्ये येत नाही. माझे एकच नाव शिव चालत आले आहे. मी या तना मध्ये येत आहे, तरी पण माझे नाव बदलत नाही. यांच्या आत्म्याचे जे शरीर आहे, त्याचे नाव बदलत आहे. मला तर शिव म्हणतात, सर्व आत्म्याचा पिता. तर तुमही आतमे या शरीरा मध्ये गुप्त आहात. या शरीरा द्वारे कर्म करत आहात. मी पण गुप्त आहे. तर मुलांना हे ज्ञान आता मिळत आहे कि, आतमा या शरीरा मध्ये झाकलेली आहे. आतमा अदृश्य आहे, शरीर दृश्य आहे. मी पण अशरीरी आहे. बाबा अदृश्य या शरीरा द्वारे सांगत आहेत. तुमही पण अदृश्य आहात, शरीरा द्वारे ऐकत आहात. तुमही जाणता कि, बाबा आले आहेत, भारताला परत गरीबा पासून सावकार बनविण्यासाठी. तुमही म्हणता आमचा भारत. प्रत्येक जण आपल्या राज्यासाठी म्हणतात, आमचा गुजरात, आमचा राजस्थान, आमचे आमचे म्हणाल्याने, त्यामध्ये मोह राहतो. आमचा भारत गरीब आहे. हे सर्व मानत आहेत, परंतु त्यांना हे माहित नाही कि, आमचा भारत सावकार कधी होता, कसा होता, तुम्हाला मुलांना फार नशा आहे. आमचा भारत, जो फार सावकार होता, दुःखाची गोष्ट नव्हती. सतयुगा मध्ये दुसरा कोणता धर्म नव्हता. एकच देवी देवता धर्म होता, हे कोणाला पण माहित नाही. तो जो जगाचा इतिहास भूगोल आहे, तो कोणी समजत नाही. आता तुमही चांगल्या रीतीने समजत आहात, आमचा भारत फार सावकार होता. आता फार गरीब आहे. आता परत बाबा आले आहेत सावकार बनविण्यासाठी. भारत सतयुगा मध्ये फार सावकार होता. जेव्हा देवी-देवतांचे राज्य होते, मग ते राज्य कुठे गेले. हे कोणी समजत नाही. ऋषी-मुनी इत्यादी पण म्हणतात, आमही रचता आणि रचनेला ओळखत नाही. बाबा म्हणतात, सतयुगा मध्ये पण देवी-देवतांना रचता आणि रचनेच्या आदि, मध्य, अंताचे ज्ञान नव्हते. जर त्यांना पण ज्ञान असते कि, आमही शिडी उतरत कलियुगा मध्ये जाऊ, तर बादशाहीचे सुखच राहणार नाही, चिंता लागेल. आता तुम्हाला चिंता लागली आहे कि, आमही सतोप्राधान होतो, मग आमही सतोप्राधान कसे बनू आमही आतमे जे निराकारी दुनिये मध्ये राहत होतो, तेथून मग कसे सुखधाम मध्ये जाऊ, हे पण ज्ञान आहे. आता आमही चढतया कले मध्ये आहोत. ही 84 जनमांची शिडी आहे. विश्वनाटका नुसार प्रत्येक कलाकार कर्मवार आपापल्या वेळेवर येऊन अभिनय करत आहेत. आता तुमही मुले जाणत आहात कि, गरीब निवाज कोणाला महटले जाते, हे दुनिया ओळखत नाही. गीता मध्ये पण ऐकले, शेवटी तो दिवस आला आज, ज्या दिवसाची आमही वाट पाहत होतो.. . सर्व भक्त भगवान कधी येऊन आमहा भक्तांना या

भक्तिमारगा तून सोडून, सदगती मध्ये घेऊन जातील, हे आता समजले आहे. बाबा परत या शरीरा मध्ये आले आहे त. शिवजयंती पण साजरी करतात, तर जरूर आले असतील. असे पण नाही कि, मी कृष्णाच्या तना मध्ये येतो. नाही. बाबा म्हणतात, कृष्णाच्या आतम्याने 84 जनम घेतले आहेत, त्याच्या फार जनमातील आताचा, हा अंतिम जनम आहे. जे पहिल्या क्रमांका मध्ये होते, ते आता अंत मध्ये आहेत, तत्तत्त्वम. मी तर साधारण तना मध्ये येतो. तुम्हाला येऊन सांगत आहे कि, तुम्ही कसे चौर्याशी जनम घेतले आहेत. सरदार लोक पण समजतात कि, एको अंकार, परमपिता परमात्मा पिता आहे. ते बरोबर मनुष्याला देवता बनविणारे आहेत. तर का नाही आमही पण देवता बनू. जे देवता बनलेले असतील, ते एकदम चिकटतील. देवी-देवता धर्माचा एक पण स्वतःला समजत नाही. इतर धर्माचा इतिहास फार लहान आहे. कोणाचा ५०० वर्षाचा, कोणाचा १२५० वर्षाचा, तुमचा इतिहास ५००० वर्षाचा आहे. देवता धर्म वाले स्वरगा मध्ये येतील. इतर धर्म तर नंतर येतात. देवता धर्म वाले पण आता विश्व नाटकानुसार इतर धर्मांमध्ये बदलून गेले आहेत. तरी असे बदलून जातील, मग आपापल्या धर्मा मध्ये परत येतील.

बाबा म्हणतात, मुलांनो, तुम्ही तर विश्वाचे मालक होता. तुम्ही समजत आहात, बाबा स्वरगाची स्थापना करणारे आहेत, तर का आमही स्वरगा मध्ये जाणार नाही, बाबा कडून आमही वरसा जरूर घेऊ. त्यामुळे सिद्ध होते कि, हे आमच्या धर्माचे आहेत. जे असणार नाही, ते येणारच नाहीत. तो म्हणेल दुसऱ्या धर्मा मध्ये का जाऊ. तुम्ही मुले जाणता, सतयुग नवीन दुनिये मध्ये देवतांना फार सुख होते, सोन्याचे महल होते. सोमनाथच्या मंदिरा मध्ये किती सोने होते. असा कोणता दुसरा धर्म असतच नाही. सोमनाथ मंदिरा सारखे एवढे भारी मंदिर कोणते असणार नाही. फार हिरं जवाहरात होते. बुद्ध इत्यादींचे काही हिरं जवाहराताचे महल थोडेच असतील. तुम्हा मुलांनो, ज्या बाबांनी एवढे उंच बनविले आहे, त्याची तुम्ही केवढी इज्जत ठेवली आहे. इज्जत ठेवली जाते ना. समजतात कि, चांगले कर्म करून गेले आहेत. आता तुम्ही समजत आहात, सरवात चांगले कर्म पतीत पावन बाबाच करून जातात. तुमची आत्मा म्हणते कि, सरवात उत्तम ते उत्तम सेवा बेहदचे बाबा येऊन करतात. आमहाला रंका पासून राव, बेगर पासून परिन्स बनवितात. जे भारताला स्वरग बनवितात, त्याची आता कोणी इज्जत ठेवत नाहीत. तुम्ही जाणत आहात कि, उंच ते उंच मंदिराचे गायन आहे, ज्यांना लुटून नेहले. लक्ष्मी नारायणाच्या मंदिराला कधी कोणी लुटले नाही. सोमनाथ च्या मंदिराला लुटले आहे. भक्ती मारगामध्ये पण फार धनवान असतात. राजा मध्ये पण नंबरवार आहेत ना. जे उंच पदाचे असतात, त्याची लहान पदवाले इज्जत ठेवतात. दरबारा मध्ये पण नंबरवार बसतात. बाबा तर अनुभवी आहेत ना. येथील दरबार पतित राजांचे आहे. पावन राजांचा दरबार कसा असेल. जे वहा त्याच्या जवळ एवढे धन आहे, तर त्याची घरे पण तेवढीच चांगली असतील. आता तुम्ही जाणता कि, बाबा आमहाला शिकवित आहेत, स्वरगाची स्थापना करत आहेत. आमही स्वरगाचे महाराणी महाराजा बनत आहोत. मग आमही खाली उतरत-उतरत भक्त बनू. मग पहिल्या पर्थम शिवबाबाचे पुजारी बनतो. ज्यांनी स्वरगाचे मालक बनविले, त्याची पूजा करतो. ते आमहाला फार सावकार बनवित आहेत. आता भारत किती गरीब आहे, जी जमीन 500 रुपया मध्ये घेतली होती, त्याची किंमत आज 5000 पेक्षा पण अधिक झाली आहे. हे सर्व कृत्रिम दाम आहेत. तेथे तर जमिनीचे मूल्य नसते, ज्याला जेवढी पाहिजे तेवढी घ्या. पणकळ जमीन पडलेली असेल. गोड नदीवर तुमचे महल असतील. मनुष्य फार थोडे असतील. परकृती दासी बनेल. फळ आणि फुले फार चांगली मिळत राहतील. आता तर किती मेहनत करावी लागते, तरी पण अनन् मिळत नाही. मनुष्य फार तहाने ने, भुकेने मरतात. हे गीत ऐकल्याने तुमच्या अंगावर शहारे आले पाहिजेत. बाबाला गरीब निवाज म्हणतात. गरीब निवाज चा अर्थ समजला ना. कोणाला सावकार बनवित आहेत? जरूर येथे येतात, त्याला सावकार बनवितील ना. तुम्ही मुले समजत आहात, आमहाला पावन पासून पतित बनण्यासाठी ५००० वर्षे लागली. आता परत झटक्यात बाबा पतिता पासून पावन बनवित आहेत. उंच ते उंच बनवित आहेत. एका सेकंदा मध्ये जीवनमुक्ती मिळत आहे. म्हणतात, बाबा, आमही तुमचे आहोत. बाबा म्हणतात, मुलांनो, तुम्ही विश्वाचे मालक आहात. मुलगा जन्मला आणि वारिस बनला. किती खुशी होत आहे.

मुलीला पाहून चेहरा उतरतो. इथे तर सर्व आतमे मुले आहेत. आता माहित झाले आहे कि, आमही पाच हजार वर्षा पूर्वी सवर्गाचे मालक होते. बाबा ने असे बनविले होते. शिवजयंती पण साजरी करतात, परंतु हे समजत नाहीत कि, ते कधी आले होते. लक्ष्मी नारायणाचे राज्य होते, हे पण कोणी समजत नाहीत. जयंती साजरी करतात, फक्त शिवलिंगाचे मोठ मोठे मंदिर बनवितात. परंतु ते कसे आले, येऊन काय केले, काही पण माहित नाही, याला महटले जाते, अधश्रद्धा. त्यांना हे माहित नाही कि, आमचा धर्म कोणता होता, केव्हा स्थापन झाला. इतर धर्मवाल्यांना तर माहित आहे कि, बुद्ध कधी आले, तिथी, तारीख पण आहे. शिवबाबा ची, लक्ष्मी नारायणाची कोणती तिथी तारीख नाही. ५००० वर्षाच्या गोष्टीला, लाखो वर्ष लिहिले आहे. लाखो वर्षाची गोष्ट तर कोणाला आठवणीत येईल?, भारता मध्ये देवी देवता धर्म कधी होता, हे समजत नाहीत. लाखो वर्षाच्या हिशोबाने तर भारताची लोकसंख्या सर्वात मोठी असली पाहिजे. भारताची जमीन पण सर्वात मोठी असली पाहिजे. लाखो वर्षांमध्ये किती मनुष्य जनम घेतिले, बेसुमार मनुष्य होऊन जातील. ते वढे तर नाहीत ना. आणखीन कमी झाले आहेत, या सर्व गोष्टी बाबा समजावत आहेत. मनुष्य ऐकतात तर म्हणतात, या गोष्टी तर कधी ऐकल्या नाहीत ना, ना कोणत्या शास्त्रा मध्ये वाचले. या आश्चर्यकारक गोष्टी आहेत. आता तुम्हा मुलांच्या बुद्धी मध्ये सार्या चक्राचे ज्ञान आहे. हे फार जनमातील अंतातील अंता मध्ये आता पतित आतमा आहेत, जे सतोप्राधान होते, ते आता तमोप्राधान आहेत, मग सतोप्राधान बनायचे आहे. तुम्हा आतम्यांना आता शिक्षण मिळत आहे. आतमा काना द्वारे ऐकत आहे, तर शरीर डोलते, कारण आतमा ऐकत आहे ना. बरोबर, आमही आतमे ८४ जनम घेतो. ८४ जनमा मध्ये ८४ आई-वडील जरूर भेटले असतील. हा पण हिशोब आहे ना. बुद्धी मध्ये येते कि, आमही ८४ जनम घेत आहोत, मग कमी जनम वाले पण असतील. असे थोडेच सर्व ८४ जनम घेतिले. बाबा बसून समजावत आहेत, शास्त्रा मध्ये काय, काय लिहिले आहे. तुमच्या साठी तरीपण ८४ जनम म्हणतात, माझ्या साठी तर अनगिनत, बेसुमार जनम घेतले म्हणतात. कण कणा मध्ये, दगड धोड्या मध्ये मला ठोकले आहे. बस, जिकडे पाहावे तिकडे तूच तू आहे. कृष्णच कृष्ण आहे. मथुरा, वृंदावन मध्ये असे म्हणत राहतात. कृष्णच सर्वव्यापी आहे. राधे पंथ वाले मग म्हणतात, राधेच राधे. तुम्ही पण राधे आमही पण राधे.

तर एक बाबाच बरोबर गरीब निवाज आहेत. भारत जो सर्वात सावकार होता, आता सर्वात गरीब बनला आहे, त्यामुळे तर मला भारतामध्येच यावे लागते. हे पूर्वपार बनलेले नाटक आहे. यामध्ये जरा पण फरक पडत नाही. नाटका मध्ये जे चित्रित झाले, ती हुबे हुब पुनरावृत्त होईल, यामध्ये पैशाचा पण फरक पडत नाही. नाटकाची पण माहिती असली पाहिजे. नाटक म्हणजे नाटक. ते हृदयचे नाटक आहेत, हे बेहृदयचे नाटक आहे. या बेहृदया नाटकातील आदि, मध्य, अंताला कोणी समजत नाहीत. तर गरीब निवाज निराकार भगवानालाच मानतील, कृष्णाला मानणार नाहीत. कृष्ण तर धनवान सत्यगुणाचे राजकुमार बनत आहेत. भगवानाला तर सवतःचे शरीरच नाही. ते येऊन तुम्हा मुलांना धनवान बनवित आहेत, तुम्हाला राजयोगाचे शिक्षण देत आहेत. शिक्षणा द्वारे बॅरिस्टर इत्यादी बनून मग कमाई करतात. बाबा पण तुम्हाला आता शिकवित आहेत. तुम्ही भविष्या मध्ये नरा पासून नारायण बनत आहात. तुमचा जनम तर होईल ना. असे तर नाही, सवर्ग काही समुद्रातून निघेल. कृष्णाने पण जनम घेतला ना. कसपूरी इत्यादी तर त्यावेळी नव्हती. कृष्णाचे किती नाव गायले जाते. त्याच्या पित्याचे गायनच नाही. त्याचे पिता कुठे आहेत? जरूर कृष्ण कोणाचा मुलगा असेल ना. कृष्ण जेव्हा जनम घेतात, तेव्हा थोडे फार पतित पण असतात. जेव्हा ते सगळे नाहीसे होतील, तेव्हा ते गादीवर बसतील. आपले राज्य घेतील, तेव्हा पासून त्यांचा सवत सुरू होईल. लक्ष्मी नारायणा पासूनच सवत सुरू होत आहे. तुम्ही पूर्ण हिशोब लिहिता. याचे राज्य एवढा वेळ, मग त्याचे एवढा वेळ, तर मनुष्य समजतात, या कलपाचे आयुष्य वाढू शकत नाही. ५००० वर्षांचा पूर्ण हिशोब आहे. तुम्हा मुलांच्या बुद्धी मध्ये आले आहे ना. आमही काल सवर्गाचे मालक होता. बाबांनी बनविले होते. तेव्हा तर त्यांची शिवजयंती आमही साजरी करत आहोत. तुम्ही सर्वांना ओळखत आहात. कराईष्ट, गुरुनानक इत्यादी मग कधी येतील, याचे तुम्हाला ज्ञान आहे. जगाच्या इतिहास, भूगोलाची हुबे हुब पुनरावृत्ती होत आहे. हे शिक्षण

किती सोपे आहे. तुम्ही स्वर्गाला ओळखत आहात, बरोबर भारत स्वर्ग होता. भारत अविनाशी खंड आहे. भारता सारखी महिमा आणखीन कोणाची होऊ शकत नाही. सर्वांना पतिता पासून पावन बनविणारे एकाच बाबा आहेत. अचछा.

गोड गोड फार वरणांनी भेटलेल्या मुला प्रति मात पिता बाप दादाची प्रेमपूर्वक आठवण आणि सुप्रभात. आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते.

धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

1. (१) नाटकाच्या आदि, मध्य, अंताचे ज्ञान बुद्धी मध्ये ठेवून, सर्व चिंता सोडून दिल्या पाहिजेत. एक सतोप्रधान बनण्याची चिंता ठेवली पाहिजे.
2. (२) गरीब निवाज बाबा भारताला गरीबा पासून सावकार बनविण्यासाठी आले आहेत, त्यांचे पुरे पुर मदतगार बनेाच आहे. आपल्या नवीन दुनियेची आठवण करून, नेहमी खुशी मध्ये राहायचे आहे.

वरदान:- एकाच वेळी तीन रूपाने, सेवा करणारे मासटर त्रिमूर्ती भव जसे बाबा नेहमी तीन स्वरूपाने सेवेवर उपस्थित आहेत. पिता, शिक्षक आणि सद्गुरु तसे तुम्ही मुले पण प्रत्येक सेकादा मध्ये मन, वाणी आणि कर्माद्वारे एकत्र सेवा करा. तेव्हा मासटर त्रिमूर्ती महटले जाईल. मासटर त्रिमूर्ती बनून जे प्रत्येक सेकादा मध्ये तीन रूपाने सेवेवर उपस्थित राहतात, तेच विश्व कल्याण करू शकतील, कारण एवढ्या मोठ्या विश्वाचे कल्याण करण्यासाठी, जेव्हा एकाच वेळी तीन रूपाने सेवा होईल, तेव्हा हे सेवेचे कार्य समाप्त होईल.

बोधवाक्य:- ब्राह्मण ते आहेत, जे आपल्या शक्तीने वाईटाला चांगल्या मध्ये बदलतील.

||| ओम शांती |||

ओम शांती.